

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus Tres spirituales

Arias, Francisco

Coloniae, 1615

8. Sanctorum exemplis confirmatur cupiditatem bonorum refrænandam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48767](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48767)

arguitur, eo ipso quo arguitur. Et sepè homo de ipso vane glorie contemptu gloriatur, ideo quæ non iam de ipso glorie contemptu gloriatur.

CAPVT VIII.

Sanctorum exemplis confirmatur mortificanda esse honorum cupiditatem, fugienda ex parte sua officia honorifica, & onera gubernandi obnoxia.

Quod Sancti verbis docuerunt, hoc, vt fidelissimi Christi ministri, confirmarunt operibus: & sic in eo genere consenserunt in doctrina, sic & in vita: & idcirco omnes dignitatum & Præiaturarum, aliorumque officiorum honorificorum culmen defugerunt, nec antè amplecti voluerunt, quàm ex maiorum mandato, vel populorum importunitate, vel maxima necessitate coniecturam fecissent eam esse Dei voluntatem. Vnde B. Gregorius *In lib. reg. 6. 10.* ait, homines electos, quoad possunt, fugere officium Prælaturæ, quando autem à Deo ordinati sunt non posse se abscondere. Et quamuis penè innumeris exemplis res hæc explicari possit, nos tamen paucis, ijsque selectis contenti erimus, è quibus facilè & aliorum spiritus dignoscatur.

Ac

In eius vita.

Ac primum quidem sit ipse Gregorius Papæ iam nominati, ut liquet factis ab eo demonstratum, quod docuerat verbo. Nam, teste Ioanne Diacono, electus in summum Pontificem Romano clero efficaces ad Imperatorem Mauritium litteras dedit, obtestans eum enixè, ne electioni consentiret: e mentitoque habitu urbem egressus in sylvis & cauernis terræ, ne reperiri posset se abdidit; sed columnæ igne indicio proditus dignitatem acceptam coactus est. Sanctus Ambrosius Mediolanensium iudex communi electus & populi approbatione electus in Episcopum, ut eos ab hac voluntate decerneret, è tribunali diram de torquentibus rebus sententiam tulit, ut æquo crudelior haberetur. deinde nocte intempte ex urbe elapsus, licet Ticinum versus iter intendisset, tamen mane discussis tenebris deprehendit miraculo sese esse ante portam, qua Mediolano effugerat. Sanctus Martinus, authore Sulpitiano tantoperè ab Episcopatu abhorrebat, ut ne quidem sancti Hilarij persuasione Diaconatum suscipere voluerit. contra suam deinde voluntatem euectus ad Episcopatum, cum Episcopi quidam, qui ad eum consecrandum conuenerant,

*S. Paulinus
in eius vita.**In eius vita.*

rant, vilitate personæ & habitus offensi, eius electionem improbarent, & indignum tam sublimi loco iudicarent, ille vehementer gauisus est, illosque Episcopos maiori amore profecutus.

Sanctus Ioannes Chrysostomus tanto studio fugiebat honores & laudes, ut flagitiosus homo nullus tantoperè laboraret in celandis suis sceleribus, quantum ille laborabat in occultandis suis virtutibus, & rebus cum laude & gloria gestis. Cum autem animaduerneret, sibi, quamdiu inter homines viueret, ob virtutis & doctrinæ præstantiam magnos deferri honores, confugit in solitudinem, in qua rerum diuinarum contemplationi vacans tamdiu permansit, donec graui morbo coactus est redire in urbem. Deinde renuit gradum Sacerdotij, donec Flavianus Episcopus diuina reuelatione edoctus de spelunca, in quam se abdiderat, extractum in sacerdotem consecrauit. Antiochia quoque ante doloque, pio euocatus, vi Constantinopolim pertractus est & Archiepiscopus eiusdem vrbs constitutus. Sanctus Augustinus item tanta sollicitudine & cura honores respuit, maximè sacerdotij & Episcopatus, ut cognita morte Episcopi fugeret ex vrbe illa, ne

*Metaphr. in
eius vita.*

*Epist. 148. ad
Valer.*

eli-

eligeretur: cum autem degeret in Episcopatu Hipponensi sub Episcopo Valerio vi pertractus est ad sacerdotium licet ipse, cum fugæ locus non restaret, postulante scilicet populo, & Valerio antistite urgente, tandem consenserit, sed cum tanto animi dolore, ut cum ordinaretur totus perfunderetur lacrimis.

*Epiph. ep. ad
Ioan. Episc.
Marian.
In eius vita.
Vega in hist.
S. Hiero.*

Sanctus Hieronymus, tam diligenter & serio omnibus honoribus, eorumque captandorum occasionibus restitit, ut licet sacerdos; tamen ministeria sacerdotis in suo monasterio exercere reformidaret. Sic ut sanctus Epiphanius, cum monachi quererentur de penuria sacerdotum, ob Hieronymum qui ex humilitate functione sacerdotij abstinebat Pauliniarum minorem sancti Hieronymi fratrem decreuerit sacerdotio initiare. Et quia ille quoque hanc dignitatem deprecabatur, opus fuit vi illum ordinare, & ne tempore ordinationis diuini nominis reuerentiam inuocaret, os illi obturare, donec ordinatio perfecta esset.

*Leon Iustin.
in eius vita.*

Sanctus Nicolaus ad effugiendum honores, deserta patria, vbi notus erat Myræam abiit, ut ibi ignotus delitescere posset & inglorius. Sed Deus diuini-

us antistitibus ibidem pro eligendo Episcopo congregatis patefecit, vt eligerent qui summo diluculo primus Ecclesiam ingrederetur, nomine Nicolaus: qui vt vidit diuina voluntate se electum, acquieuit.

Sanctus Fulgentius contra voluntatem suam in Africa praefectus cuidam monasterio, intelligens securius esse parere, quam imperare alijs, fuga elapsus est, & ab omnibus secessit in coenobium pauperrimum, quod in medio mari in insula quadam extabat, omni solatio humano destitutum: sed inde postea magna vi extractus est, & ad Episcopatum Rupersem promotus.

S. Ammonius eremita, cum animaduerteret se per vim capiendum ad gubernacula Ecclesiasticae gubernationis in vrbe quadam, diuino, vt creditur, instinctu motus, aurem sibi praescidit, & sic manus eorum euasit.

S. Caesarius magna sapientia & pietate vir ad Episcopalem dignitatem postulatur, aufugit, & in certis monumentis, ne inueniri posset, tam diu delituit, donec diuina reuelatione proditus inde extraheretur, & ad Arclatensem Ecclesiam, licet inuitus, promoueretur.

S. Ed-

Sur. in Iant.

*Pallad. is
hist. Lausica.*

Cypr. in vita.

Sur. in Nov. S. Edmundus, licet ab omnibus in Anglia, ipsoque Pontifice Romano Gregorio nono dignissimus Archiepiscopatu Cantuariensi iudicatus, non prius consensit, quam auctoritate Pontificis summi sub pœna lethalis peccati imperatum esset, ut susciperet, eoque suscepto palam protestatus est, se non fuisse suscepturum, nisi obligatus fuisset sub pœna Deum offendendi.

In eius vita. S. Antoninus litteris diuinis humanisque excultus, Archiepiscopatum Pictavinum ab Eugenio IV. oblatum repudiavit, omniaque media adhibuit ut Papam ab hac voluntate abduceret. Verum Papa omnibus rationibus eius neglectis sub pœna excommunicationis illi imperavit, ut susciperet, sed nec tunc, nisi quaestione discussa ab omnibus litteratis, quod teneretur consentire, in sententiam Papæ concessit, tot lacrymis profusis, ut & circumstantes ad lachrymas prouocârit.

S. Bernard.
in eius vita. S. Malachias Archiepiscopatum non prius acceptauit, quam Episcopi congregati ei comminarentur anathema, nisi pareret. Omnem enim locum excelsum & sublimem velat animæ precipitium fugebat teste S. Bernardo.

Sur. in Aug. S. Bernardus in Remorum & Lingonensium

ensium antistitem, atque etiam in Mediolanensium Archiepiscopum nominatus, omni studio & conatu se purgavit, & onus excussit: impetrarat enim à Deo, ne mandato aliquo sub peccato mortali obligante ad id adigi posset.

† S. Thomas Aquinas, cum Clemens IV. Papa Archiepiscopatum Neapolitanum ei detulisset, tot rationibus suam Sanctitatem ab hac voluntate reuocauit, vt nec illum, nec alium illi deinceps offerret. *Sur. in Mart.*

Sanctus Goar honorum operum meritis, miraculorumque gloria clarus à Francorum rege Sigeberto vrgebatur, vt Archiepiscopatum Treuirensis susciperet, ille verò cum se purgasset, videretque regium animum flecti non posse, multis lachrymis inducias petijt orandi, diuinamque voluntatem ea de re consulendi. Rex viginti dies indulxit, ille verò à Deo petiuit liberari à dignitate, & impetrauit, ac in decimum vsq; annum deinceps lecto affixus vsque ad mortem decubuit, potius eligens infirmitatem, quam dignitatem. Quam animi submissionem multis miraculis Deus illustrauit. *Sur. in Iul.*

Beatus Ferdinandus de Talauera Vega in hist. Granatensis Archiepiscopus multa *S. Hier.*

R

san

sanctitate & eruditione conspicuus, a Rege adscitus, ad Salmanticensis Episcopatus fastigiū, multis vijs & rationibus se excusauit. Scribere Reges ad summū Pontificē, & capta vrbe Granatensi, eū Episcopatu Granatensi ornare voluerunt, sed, quoad potuit diu tergiuersatus est, verū cum ob instantiā regū non posset oēs Episcopatus oblatos excutere, meluit Granatensem, utpote pluribus laboribus & ærumnis obnoxium, amplecti. Et quamuis ante semper plurimum abhorruisset à Prælaturis, tamen quantum primum experientia quotidiana edoctus clarius cognouit earum difficultates & discrimina: consueerat dicere, se capere non posse, quomodo hominē ratione & prudentia præditus tantumonus, quod tantam vitæ perfectionem postulet, spontè optare & acceptare possit. Hæc ergo vota, hæc studia fuerunt sanctorum hominum, fugere omnibus modis honores & dignitates.

Iam verò non solum hunc zelum demonstrarunt in declinandis magnis dignitatibus Episcopatum, in quibus labor, periculumque maius est, sed etiam in monasteriorum præfecturis. Vbi, licet non appareat tam grande periculum, tamen quia illa

illa quoque cum honore & cura animarum coniunctæ erant, iustissimas causas prætexere poterant, cur se inidoneos faterentur, atque etiam, quibus modis fas esset defugerent & renuerent.

Pinusius sanctissimus & venerabilis Abbas, ne suo præficerentur monasterio, confugit ad Tabennosiatarum cœnobium longè illo districtius, ibique maluit esse hortulani famulus, quàm in suo Prælatus.

*Cassian. l. 4.
c. 30.*

S. Marcellus diuina iuxta ac humana Sapientia instructus, tanto studio fugit monasticam Præfecturam, totque vijs ac rationibus à se repulit, vt tandem voto sit potitus; tantoque gaudio officium omnium in cœnobio vilissimum recepit, vt petiuerit in eo per omnem vitam perdurare. Hinc quilibet prudens æstimare potest, quàm rectè faciant, qui suæ infirmitatis gnari, non aspirant ad gubernationem aliorum; postquam Sancti tanto lumine à Deo illustrati, tantoque spiritus robore ad vincendas tentationes muniti, hoc onus refugerunt. Si cæcus, vel alius exigua videndi facultate præditus, post initam cum fido & peritoduce viam admodum strictam, sed im-

Sur. in Dica

Matth. 7.

peditam, & præcipitijs plenam, tandem
 ducem suum deserat, nonne in apertum
 vitæ discrimen se conijcit? Nos omnes
 viam cœli inuenimus, angustam & stric-
 tam, multis occultisque tentationum
 periculis horrentem: antecedunt nos
 duces viæ Sancti, qui, vt sunt lumi-
 nes diuino illustrati, pericula viæ
 ostendant. Cum ergo hi tam periti du-
 ces declinent à via cupiditatis hono-
 rum & dignitatum, nos verò illis delectis
 in eam vltro nos ingeramus, quid aliud
 agimus, quàm quòd sapientiores
 videri volumus sanctis, & manibus
 salutis periculum adire?

CAPVT IX.

*Sanctorum exemplis declarantur media, quibus
 mortificanda est propria voluntas quoad
 honores temporales, qui ob donum præ-
 dicandi & eruditionem a-
 licui deseruntur.*

Quamuis fere omnium maxi-
 mum periculum & damnum a
 nimæ nostræ sit in nimia di-
 gnitatum, officiorumque, quibus alijs
 imperandum est, cupiditate; tamen in
 alijs quoque honoribus expetendis nec
 damnum, nec periculum omne abest.

Qua-